

имъ като че ли сѫ покрити съ нѣжно кадифе, напа-
рено като кожата на тигъръ. При излупването си мал-
китѣ щраусчета приличатъ на нѣкакви таралежи съ 2
крака и дълга шия. Още отъ първите дни тѣ почватъ
да танцуваатъ. Чакъ на втората година младите межки
щрауси се покриватъ съ красиви черни и бѣли пера.

Щраусите-родители много обичатъ своите деца и
много се грижатъ за тѣхъ, като главно ги пазятъ отъ
врагове.

Веднажъ ловци срещнали цѣло стадо щрауси.
Щомъ птиците забелязали хората, хукнали да бѣгатъ;
женските бѣгали най-напредъ, следъ тѣхъ пилетата, а
най-подиръ тичалъ межкиятъ и много се тревожилъ
за малките. Като забелязали, че ловците се приближа-
ватъ къмъ тѣхъ, той изостаналъ назадъ отъ стадото,
завилъ на страна и, като провисилъ криле, почналъ да
се върти около ловците. Отначало правилъ широки
кръгове, но после започналъ да ги стъснява и все по-
вече се приближавалъ до ловците. Единъ отъ тѣхъ
стрелялъ. Щраусътъ падналъ на земята като ударенъ
и не можелъ да стане. Когато ловците се приближили
до него, като мислили, че наистина е раненъ, той ско-
чилъ и бързо избѣгалъ къмъ обратната страна на онази,
къмъ която отминали женските съ малките. Така по-
стъпилъ той, за да отдалечи ловците отъ пилетата си,
като излагалъ своя животъ, само за да ги спаси.

При приближаване на врага малките щраусчета
бързо се разпръсватъ и се криятъ въ високата трева,
или между камъните, докато родителите имъ ги пови-
катъ при себе си. Когато щраусчетата се прилепятъ
къмъ земята и лежатъ неподвижно, малките имъ
топчести тѣлца много приличатъ на малки черни мра-
вуняци, каквито често се срещатъ изъ тревите въ
онѣзи разнини, гдето гнѣздятъ щраусите.

Перата на щраусите се ценятъ скжпо, затова хо-